

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 51. Photii Epistolæ adversus Concilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

ptima de Hadriani † Papæ Epistola illa, quæ ad Ordinationem Tarasi, & generatim ad Neophytos spectant, expungunt. ()*

Sæculum IX.

A. C. 870.

† nomine
primi

Nullibi alias nisi in hac versione latina Anastasii octavæ Synodi Acta integra habemus; nam Acta græce typis edita compendium solummodo exhibent, cum iudicii laude digestum, sed in quo multa, in Authentico contenta, desiderantur.

§. LI.

Photii Epistolæ adversus Concilium.

Inter hæc Photius non modo non resipiscebat, sed datis ad amicos literis Concilium palam contemnebat. In Epistola scripta Monacho, cui nomen Theodosius, loquitur in hunc modum: *Cur adeo mireris, homines profanos cætui illustrissimorum Præsulum præesse? damnatos eo usque insolescere, ut in alios iudicium ferre præsumant? innocuos in conspectum impiorum adduci, circumstantibus armatis, ne os ad defensionem innocentiae aperire audeant? nam exempla utique antiqua & nova suppetunt.* *An-*
nas,

Ep. 117.

(*) His addere potuisset Anastasius, quod in Concilio VIII. ex Epistola Hadriani Papæ omnia ad laudem Ludovici Imperatoris pertinentia græca fide delevissent. Sup. N. XLVI.

Sæculum IX. *nas, Caiphas, Pilatus Judices esse susti-*
A. C. 870. *nuerunt; JEsus (*) vero, Magister meus,*
& Deus meus, nostrum omnium Judex
introducebatur, & interrogabatur. Ad-
dit deinde exempla S. Stephani, S. Jaco-
bi Jerosolymitani, & S. Pauli. Tum pro-
sequitur: Omnium persecutorum Tyrann-
nis, tempore SS. Martyrum, nobis e-
jusmodi facta exhibet. Malam crucem
meriti sedebant ut Judices, vultu ad
severitatem composito, dum vivi sancti,
quorum dignus non erat mundus, in
eorum conspectum adducebantur, & ad
mortem damnabantur. Igitur hominum
audacia te non perterreat, & noli cre-
dere, Dei mirabilem patientiam in ar-
gumentum trahi posse, quod res huma-
nas non curet. Nam omnia ad no-
stram salutem impenetrabili sapientia
disponit.

Ep. 118.

Item, Photius ad eundem: *Quam-*
quam in hanc usque diem res exemplo ca-
ruerit, quod missa ab impiis Ismaeli-
tis (***) mancipia Episcopis exæquarentur,
Patriarcharum privilegia servis conce-
derentur, & Conciliabulo præessent, noli
mira-

(*) Etsi innocens esset Photius, tantæ impudentiæ comparatio tolerari non posset.

(**) Nempe Saracenis Ismaelis posteris, quibus tunc Patriarchæ Orientales subiciebantur.

mirari; nam istud a ceteris eorum facinoribus non abhorret. Noverant, se omnes æqualiter Sacerdotii gratia privatos; unde oportebat, tali Synodo homines a Jesu Christi hostibus missos præfici. Et quis alius eorum societati misceri voluisset, eorumque furori servire, ad opprimendos tot Dei Sacerdotes? nisi inimicorum veri Numinis ministri & inter Infideles educati? Concilium eorum nihil aliud est, quam barbarorum latrocinium. Nulli producti testes, nulli actores, nullus libellus accusationis. Martyres (id est Photium & complices ejus) circumstantabant cohortes militum nudatis ensibus mortem minitantes, si vel hircere auderent. Adstare cogebantur per horas sex vel novem integras, ut mirandi locus esset, quomodo adversarii insultando fatigati non fuerint. Tota Actio non erat ab similibus exhibitioni scenicæ; quippe varia portenta intuentium oculis objiciebantur, legebanturque pulcherrimo ordine Epistolæ barbaræ (nempe latinæ) blasphemias respersæ. Tandem non actus rationi consentaneus, non sermo congruus, sed insani clamores, quales Bacchanalia celebrantes edere solent, Sessioni finem imponebant. Clamabant barbari: Non venimus ad judicandum vos; pridem vos damnavimus. Latæ sententiæ obediendum est. Quamvis autem, charissime, i-

Sæculum IX.
A.C. 870.

Photius ad
Monachum.

Sæculum IX.
A. C. 870. *storum scelus, impium, impudens, inauditum, omnia Judæorum crimina superet, quamvis huic flagitio simile nec unquam sol conspexerit, nec luna umbris suis occultaverit, nec unquam paganorum insolentia aut barbarorum furor, aut stupida vecordia admiserit, non expavescat, nec vel uno momento indignam Dei sapientia & providentia cogitationem in mentem tibi venire patiaris.*

ep. 113.

In Epistola data ad Diaconum, cui nomen Gregorius, hæc leguntur: *Dudum Iconoclastarum Concilium nos anathematizavit, non solum autem nos, sed etiam patrem nostrum, & avunculum nostrum (nempe Tarasium) Jesu Christi Confessores, Episcoporum gloriam. Sed nobis anathema dicentes etiam invitos ad Cathedram Episcopalem evexerunt. Ergo ab iis quoque modo nos anathematizari sinamus, qui contemnentes mandata Domini, sicut Iconoclastæ, ad omnem impietatem viam sternunt, ut ipsis adjuvantibus, licet in via salutis desides simus, ex hac terra in Regnum Celorum evehemur.*

ep. 115.

Tum etiam scribens Ignatio Metropolitanæ Claudiopolitano, insanit in hunc modum: *Olim excommunicatio cum Anathemate devitanda erat & pertimescenda, quando eam contra impios pronuntiabant Ecclesiæ Præsules, qui veram Religionem*

gionem prædicabant. Ex quo autem sce-
 leratorum hominum stolidi impudentia
 veræ fidei Defensores contra leges Divi-
 nas & humanas atque sanam rationem a-
 natematizat, & speciem legis Ecclesia-
 sticæ furori barbaro obtendit, hæc pœna,
 alioqui terribilis & omnium maxima,
 fabula fit, & puerorum lusus; quin imo
 viris piis & probis exoptabilis. Non e-
 nim audacia illorum, qui veritati adver-
 santur, pœnas, præsertim Ecclesiasticas,
 graves & horrendas efficit, sed mala eas
 sustinentium conscientia. Innocentia a-
 natematismorum strepitus videt, iisque,
 qui ab improbis premuntur, coronas con-
 fert & gloriam immortalam. Itaque pro-
 bi omnes mille injurias pati, & anatbe-
 matizari ab illis, qui in Jesu Christo
 partem non habent, potius cupiunt, quam
 eorum malorum operum participes fieri,
 & ore hominum laudari. Hæc fuit Pho-
 tii pervicacia! sed quis Schismaticus
 non ea ipsa, quæ Photius, ad defenden-
 dam causam perditissimam afferre pot-
 est? (*)

§. LII.

Theodorus Abucara.

Inter Episcopos in Synodo VIII. præsen-
 tes

Ff 2

Bibl. L. P. to.
tes 1. G. L. p.

396.

(*) Illud Fleurius solerter observat. Vera
 quidem affert hic Photius, sed nemini minus,
 quam ipsi & ipsius causæ convenientia.